

ДОНАЛД БИСЕТ СКАКАЛЕЦЪТ И ОХЛЮВЪТ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Имаше едно време един скакалец. Той беше много горделив. Казваше се Сенди. Когато беше малък, правеше само големи скокове, а учителят му се караше:

— Сенди, трябва да научиш и малките подскоци.

— Няма нужда — отвърщаше Сенди. — Аз съм важен скакалец и ще правя само големи скокове.

Така и не научи малките.

Един ден, когато беше излязъл да подскача, Сенди срещна охлюва Олив.

— Не ти ли тежи този бавен живот, драги? — попита го той. — Да пълзиш цял ден и да влачиш къщата на гърба си!

— Съвсем не — отвърна Олив. — Обичам да пълзя и съм щастлив, че съм охлюв. Особено когато вали, защото благодарение на чудесната ми черупка не се мокря. Освен това никога не закъснявам да се прибера, защото винаги съм си у дома. Не знам дали ме разбираш, но аз съм доволен, че съм охлюв.

— Добре, добре! Различни вкусове, няма какво да спорим — рече Сенди. — Довиждане!

И той продължи да подскача нататък. Беше безкрайно горд. Знаеше, че е добър в скоковете. Всички скакалци ги умеят. Сенди можеше да скочи на разстояние една педя, макар да беше десет пъти по-малък. Така че това си беше голямо постижение. Имаше обаче нещо, което Сенди не умееше — да скача по-наблизо. Не можеше например да скочи половин или четвърт педя. Всеки път скачаше точно една педя.

Когато приключи разговора с Олив, беше станало време за чай, затова Сенди заподскача към къщи. Но когато наближи на половин педя от дома си — една малка дупка, той осъзна, че няма да може да се прибере, защото всеки път щом скочеше, прелиташе над къщата и се приземяваше на половин педя от другата страна. Опита отново и отново, но тъй като не се беше научил да прави малки подскоци, все прескачаше къщата и така и не успяваше да уцели дупката.

Накрая Сенди се измори и много се изнерви. И тъкмо тогава кой мислите се зададе? Олив с къщата на гърба.

— Разбра ли сега, Сенди, че не е толкова лошо да си охлюв. Поне винаги можеш да се прибереш у дома без проблеми.

Олив беше добър по душа. (Повечето охлюви са такива, освен веднага щом се събудят сутрин. Тогава са доста раздразнителни.)
Затова каза на Сенди:

— Качи се на гърба ми и аз ще те откарам вкъщи.

Сенди се качи на гърба му и двамата пропълзяха в къщата. Сенди беше доволен.

— Благодаря ти, скъпи Олив — рече той. — Сега разбрах, че не е достатъчно да умееш да правиш големи скокове.

— Така е! — съгласи се Олив. — Малките подскоци са също толкова важни, колкото и големите. Довиждане, Сенди.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.